

Crítica* teatre

Juan Carlos Olivares

S'ha votat un crim a l'escenari

A *Pels pèls*, cada nit el públic dirigeix i decideix la resolució d'un joc de Cluedo escenificat. L'espectador assenyala l'assassí i els actors s'emmotllen al veredict, traient de la cartera-memòria les frases corresponents perquè la democràtica voluntat del poble -dictada a mà alçada- es faci ficció.

En realitat, aquest joc seria una opció assajada entre les quatre o cinc possibles. L'autèntica provisionalitat de *Pels pèls* es troba en la intranscendència del text, una fina capa dramàtica amb les imprescindibles peces perquè actors i espectadors es construïxin la seva funció cada tarda i/o nit. Un mecano per a principiants per aplicar la imaginació. El públic es fa seva l'obra amb les seves preguntes. El to de la representació dependrà del percentatge de detectius, gra-

La provisionalitat de l'obra està en la intranscendència del text

ciosos o *freakies* presents a la sala. Mentre, el repartiment és lliure per activar els ressorts de la improvisació *marçillera*.

Dijous passat, la producció que dirigeix Abel Folk només portava deu dies en cartell i el nivell de conya a l'escenari era prou elevat. El text semblava encara discórrer dins de cert cabal, però es notaven les ganes de saltar-se el guió i entrar directament en el terreny del caos.

Lidera la rebel·lió Eduard Farelo -nou en la família que dirigeix Abel Folk- seguit molt de prop d'Enric Majó i el seu homenatge a la penúltima caricatura de Pere Gimferrer. Si Majó aposta per la contenció sarcàstica, Farelo multiplica fins a l'infinit les possibilitats centrifugadores d'una *boja* regnant en l'ecosistema d'una perruqueria del Gai-Eixample. Una actuació desfermada que promet molts moments imprevisibles.

*
Pels pèls, TEATRE BORRÀS,
BARCELONA, 30 DE NOVEMBRE
DIR.: ABEL FOLK
ACT.: EDUARD FARELO, ENRIC
MAJÓ